

בור, אנדרה (1904-1943)

(André Baur). מנהיג יהודי בפריס. ב' היה בן למשפחה יהודית נכבדה של רבנים ומנהיגי קהילה בפריס, ובסוף שנות ה-30 היה נשיא בית-הכנסת הרפורמי ברחוב קופרניק בפריס. כבנקאי אמיד, יכול היה ב' לצאת את פריס בעת ההגירה הגדולה עם כיבוש העיר ב-1940, אך בחר להישאר ולשרת את הקהילה. במרס 1941 היה ה'וועדה המתאמת' (Comité De Coordination), ארגון הגג של אגודות הסעד היהודיות בפריס שזה אך נוסד, מצוי בפרשת דרכים, ודרושים היו אישים חדשים ואחראים לתת לו תנופה מחודשת. כשזימן אותו דודו, הרב הראשי של פריס, ז'יליין ול (וייל) הצטרף ב' לוועדה וניסה לכוונה לאפיקים קונסטרוקטיביים ולהגביר את סיוע הסעד ליהודים באיזור הכבוש בידי הגרמנים. הוא הצליח להשפיע על כמה נכבדים לעמוד בראש הוועדה, אך נכשל במאמציו להשיג את תמיכת הקהילה בתוכניות הסעד שלו. בסתיו 1941 ניהל ב' שיחות עם קסויה ולה, הממונה מטעם ממשלת וישי על ענייני היהודים, בדבר הקמת ה'איגוד הכללי של היהודים בצרפת' (איז'יף), ואף היה סגן הנשיא של האיגוד. מתחילת קיומו הנחה ב' את מועצת האיגוד לדבוק בשיטות הפעולה החוקיות, ואף ברגעי משבר קשים, כגון בעת מאסר המוני היהודים בפריס ביולי 1942, המשיך לדבוק בכך, בתקווה שבכך יוכל להקל את מצוקת הקהילה. בדאגתו המתמדת לצורכי היהודים השקיע ב' מאמצים ניכרים כדי להבטיח את משאבי האיגוד, ואף הציע שהאיגוד יהיה לגוף סמכותי ו'מתאם' יותר, דבר שהיה מבטל את קיומו העצמאי של הסניף הדרומי שלו. בראשית 1943 נאבק ב' בנחישות כדי להציל מפיטורין את שכיריו היהודים המהגרים, שלא היו ילידי צרפת, אך כשהדבר איים על המשך קיומו של האיגוד נכנע ללחץ הגרמנים. ב' היה איש עקרונות, מסור בכול מאודו לסיוע לנצרכים, אך ביולי 1943 הגיעה מדיניותו למבוי סתום, כאשר יזם נציגו של אדולף איכמן, אלואיס ברונר, את תוכניתו השטנית להניע את האיגוד לעודד את קרובי העצורים היהודים להתאחד מרצונם החופשי עם קרוביהם שבמחנה דרנסי. ב', שזכה לתמיכה מלאה של המועצה שלו, דחה בכול תוקף את הפיכתו של האיגוד לזרוע משטרתית של הס"ס וביקש את התערבותו של ראש-הממשלה פיר לואל. בתגובה להתנגדותו לתוכניתו של ברונר, נאסר ב' עם משפחתו בת ארבעת הילדים, ובדצמבר 1943 נשלח לאושוויץ ושם נרצח.